

ANECDOTARI SOBRE LA IMPOSICIO DE LA MEDALLA DE LA CIUTAT

A

PAU VILA

(10-JUNY-1978)

PAU VILA DINARES
als 2 anys
amb la seva mare
(1883)

PAU VILA
(1978)

El jove nonagenari Pau Vila, després d'una nova estada a Caracas, ha retornat a la seva terra. I, durant uns dies, a la seva nadiua ciutat.

Uns dies plens de vivències i emocions fortes. La que més, sens dubte, ha estat la imposició de la Medalla d'Or de la Ciutat.

Després que el Batlle accidental senyor Ricard Royo, també emocionat, la hi imposà, Pau Vila va dir que es sentia rejuvenir... Per això hem encetat aquesta nota emprant el de jove nonagenari...

*

Amb el seu nom té un Institut d'ensenyança, un ampli carrer i, ara, la Medalla d'Or de la Ciutat. Davant de "tanta cosa", ell va dir a l'Auditori de la Caixa d'Estalvis de Sabadell on es celebrà l'acte: "Voleu dir que no n'heu fet un gra massa?"

Aquesta ocurrència fou aplaudida festivament. El cas és que ho va dir amb tota la seva gran humilitat.

*

A les postres del Dinar de Germanor, fou presentat un gran pastís al cim del qual hi havia una reproducció del globus terraquí. Fou una idea original i escaient que tothom aplaudí.

Pau Vila, dret davant del globus terraquí, el va fer girar -fins i tot, creiem, amb una il·lusió infantívola-. Al cap i a la fi, ell, que ha fet tanta geografia amb els peus, podia permetre's, ara, el gust de fer girar el món amb un dit...

*

Amb un "carro" -cal recordar que a Veneçuela del cotxe en diuen carro-, Pau Vila va recórrer alguns indrets de Sabadell, i, a tot arreu fou rebut amb grans mostres d'admiració i simpatia. La seva persona captiva a l'instant. Té "ganxu"...

- Com heu vist Sabadell?.

Bastant lleig -va contestar, sincer- però val a dir que estic veient que hi ha persones que es preocupen de fer-lo millor, i, crec que, temps avenir, es podrà embellir...

(Que aquest pronòstic faci el ple, Pau Vila).

*

Al vestíbul de l'Auditori de la Caixa d'Estalvis, moments abans de començar l'acte d'imposició de la medalla, Marc Aureli, fill de Pau Vila, en ser-li presentat algun dels assistents a l'acte, amb humor innat, deia: "No sóc el fill de Pau Vila, Pau Vila és el meu pare..."

*

Al moment dels breus parlaments durant el Dinar de Germanor, quan tocà el torn a Marc Aureli Vila que, dit de pas, ha estat el representant de la Generalitat a Veneçuela durant tots aquests decennis passats, va dir: "Si el meu pare té el goig de ser fill de Sabadell, jo puc dir que sóc nét de Sabadell!"

*

Camil Fàbregas i senyora, amfitrions de Pau Vila durant els dies d'estada a Sabadell, han servit a l'escultor per fer, en el seu ampli estudi, el bust de l'eminent geògraf. Aquest ha vist, durant les sessions, com la seva imatge sortia del fang.

- Només li falta parlar -comentava- Pau Vila.

Fàbregas, amb el "palillo" als dits, ara li accentua un solc a la barbada...

*

Altres notes podrien afegir-se a aquest anecdotari. Serveixi aquest recull com testimoni -un altre més- dels dies que ha viscut a la ciutat entre nosaltres. Entre un doll de cors i braços oberts.

Aquest ha estat l'homenatge de la Ciutat al seu fill il·lustre.

*